



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De sacerdote in Derlar idiota & deposito, cui sancta Maria ecclesiam
restitui praecepit, cap. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

*B. Maria
est conso-
latrix
tribula-
torum.*

Retulit quidam mihi Abbas de ordine nostro, de sancto Thoma Cantuariensi, qui nostris temporibus martyrizatus est, quiddam satis delectabile, quod nec in eius passione legitur, nec in libris miraculorum eius reperitur. Cùm esset in eius diocesi sacerdos quidam idiota, nullam sciens missam, nisi de Domina nostra sancta Maria, & illam quotidie celebraret, atque apud eum de hoc accusaretur, prohibitus est, ob honorem Sacramenti à beato Episcopo, de cetero dicere missas. Qui cùm esset in tribulatione, & egeret, beatamque virginem Mariam iugiter inuocaret, illa ei apparens, ait: Vade ad Episcopum, & dicitur ei ex parte mea, quatenus restituat tibi officium tuum. Respondit sacerdos: Domina, ego pauper sum, & persona despecta, non me audiet, neque mihi patebit accessus ad eum. Beata Virgo Maria subiunxit: Vade, & ego tibi viam præparabo. Et ille: Domina non credet verbis meis. Respondit ei: Dices ei pro signo, quòd cù tali hora, & in tali loco, cilicium suum dilutum resarciret, ego illud ex parte vna tenebam adiuuans eum, statimque credet tibi. Manè sacerdos sine impedimento intrans ad Episcopum, beatæ Dei genitricis Mariæ referens nuncium, cùm ille diceret: vnde credâ te ad ea missum? prædictum signum de cilicio subiunxit; quo audito, beatus pontifex stupens simul ac pauens, respõdit: Ecce reddo tibi officium tuum, & præcipio tibi vt tantùm missam de Domina sancta Maria cantes ac frequentes, oresque pro me. **APOLLONIUS:** Satis miror pietatem Dominae nostræ sanctæ Mariæ, quòd idiotam depositione dignum sic defenderet, & ministerio tanto dignum iudicaret. **CÆSARIUS:** Hoc actum est ex ineffabili eius misericordia, sicut in sequenti capitulo ampliùs mirari poteris.

CAPVT V.

** Aliàs
Harderardus.
* Aliàs
Derlar.*

CAnonicus quidam sancti Gereonis in Colonia, *Harderardus nomine, vir nobilis, oriundus de Merenberch, pastor erat cuiusdam ecclesiæ super fluum Logonam sitæ, vocabulo Derlar. Cùm

esset liberalis, & multa consumeret, nec anni ei red-
ditus sufficerent, putans iam dictæ suæ ecclesiæ vica-
rium multam habere pecuniam, cogitare cœpit, qua-
liter extorqueret ab illo. Scienſque prorsus hominem
illiteratum, assumpto secum Decano Limburgensi, in
ipsa dominica infra Epiphaniæ octauam, cuius offi-
ciū difficillimum est, cū se sacerdos præparasset, eccle-
siâ, tanquã missam auditurus, intrauit. Expauit ille vi-
sis tantis viris, & facta tamen confessione, eo q̄ ignora-
ret officium diei, introiit de S. Maria, scilicet: Vultū
tuum deprecabuntur, inchoauit. Quem Harderardus
confundere volēs, auctoritate curæ pastoralis, officiu
diei incœpit, id est: In excelso throno. Cui cū sacer-
dos resisteret, cessit ille confusum se simulans. Finita
missa, cū illum durè satis argueret, diceretque, qua-
lem missam dixisti hodie? & ille responderet, de Do-
mina nostra S. Maria, nōne bona fuit? adjecit Har-
derardus: Videte ne vnquam de cætero missam dica-
tis in Ecclesia mea, sicque recessit, alio sacerdote sub-
stituto. Et cū egeret pauper ille amotus, compassa
est ei mater misericordiæ, nocte quadam Harderardo
dictis matutinis in Ecclesia sancti Gereonis soli ap-
parens, durius allocuta est, dicens: Vt quid repulisti
capellanium meum, auaritia tua ad hoc te instigare?
Si non celerius eū restitueris, linguæ officio à me pri-
uaberis. Ille ad pedes eius corruens, & veniã postulas,
omnem satisfactionem promisit. Mox manè, directo
nuncio, amotum restituit, mandans, sicut supra dictū
est de sancto Thoma Cantuariensi, vt missam de san-
cta Maria quocunq̄ die vellet celebraret, ipsamque
pro suis peccatis interpellaret. Adhuc idem sacerdos
viuit, & præest cuidam monasterio sanctimonialium,
cuius ipse iniriator extitit. APOLLONIVS: Bonum
est tali seruire dominæ, quæ sic sibi seruientibus sub-
uenit. CÆSARIVS: Non solūm eos a quibus affligun-
tur monet & corripit, imò etiam, quæ illorum sunt,
potenter defendit.